

бѣхъ препятствія въ изпълненіето на мщеніето му, защото тя можеше и причината на обезумяването на Главка да обади и да докара съдниците до снисхождение, толкост повече сега когато той бѣ увѣренъ че сама Недія го запонъ съ отровното онуй питіе, трѣбаше той да са бои отъ самоволното исповѣданіе на Недія. Той земаше во вниманіе и туй че тя е толкози вѣстържена щото въ увлеченіето на страстьта си като нема да са посвѣти никакъ ради четтъта си, тя не ще да има друго предъ очи освѣнъ поправянето на погрѣшката си; а освѣнъ туй сичко той щѣшъ да са гледа като недостойнъ за положеніето и за името си, като безчестенъ посредакъ на любовното увлеченіе на Юлія и като ничтоженъ клеветъ на мръснитъ тайнства на вѣщцата. Той силно желаяше да убѣди Главка да исповѣда себе си за убіецъ на Апикида; и туй сръдство му са виждаше най сгодно за неговата безопасность, и както мисляше най сполучно за да утвърди вѣроятността на любовната му сполука у Іона, и ето зашо съвзе за една минута намѣреніе за едно свиданіе съ Іона.

Но Недія като не познаваше ради слѣпотата си по многото обичаи на обществото, и като не бѣше въ възможнасть тя, робиня и странна, да познава естеството на опасноститъ койго можахъ да я постигнатъ отъ страна на римското законодателство, тя мисляше по-вече за болестъта и полудата на Главка нежели за престѣпленіето, за което едва бѣ чула да го обвиняватъ и за предлежащата му сѣдба. Горката! кой са грижи, кой пита за нея? можеше ли тя да знае що е Сенатъ, що е сѣдба, каквы сѣ тънкоститъ на закона и какво е звѣрството на народа и каквы левовѣтъ на дѣрка? навикнала да обръща мислитъ си само къмъ благополучіето и славата на Главка, тя никога не си въобразяваше че надъ главата му выси друга опасность освѣнъ тѣзи която го слѣтъ отъ любовното и увлеченіе. Тя укоряваше себе си защото го отдѣли отъ блаженствата на живота, защото го отби отъ честитыя му пѣтъ, а непознаваше нито си въобразяваше че този пѣтъ понапредъ толкози свѣтливъ щѣше да са прегради отъ мрака на безчестіето и на смъртъта.

Съ намѣреніе за да испѣри само ума му повреденъ отъ нея и да спасе живота му който бѣ турила чрезъ туй въ опасность, тя моляше са сега и искаше помощ отъ египтянина.

— Мила моя, рече Арбакъ, като са завърнѣ отъ мислитъ си, ты трѣба да останешъ въ тѣзи къща. Не е въ твоя полза да са скиташъ по улицитъ и да та блѣскатъ ней ничтожнытъ робы какъто истегли отъ слугитъ на Сасустія. Азъ та съжелявамъ заради пре-